

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Poetiske Skrifter

Citation: Winther, Christian: "Poetiske Skrifter", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. 363. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-winterchr02val-shoot-idm140340186704512.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

Rhitra

112 *Axelvold* Winther har aabenbart sammenblandet Navnene paa den gamle Herregaard Lindersvo/cf og den gamle Landsby *Axel-Hoved*

113 *En Hemmelighed bar hun* se »Jørgen og Anna«, Strofe 12.
Roholt Landsbyen Roholte i »Faxøe Herred«.

114 *skovbegroede Fedd* I »Danske Atlas« (III, 129) fortælles: »I forrige Tider har denne Halve-Øe gandske været begroet med Skov«.
grande Nabo. syde koge.

115 *Den fremmede Qvinde* I »Studiebogen« (Side 39) har Winther nedskrevet et Notat fra Huitfeldts Krønike (Side 625). Hos Huitfeld læses: »1404. Udi dette Aar/ paa Lante Ryen Døde en Qvinde / hed Gulitze / hun vaar den sidste / som leffde aff dem der Vendiske hafde tald.« Se *Indledning XXVII*.
Dobbel Spil, især Terningspil.

116 *Rhitra* Navnet har Winther rimeligvis selv dannet efter det vendiske Bynavn Rhetra.

117 *strippe* strejfe om, løbe fra Sted til Sted.

120 *hellig Antons Kloster* I Præstø laa et bekendt St. Antonii Kloster (der dog først oprettedes under Kristian den Første). Klostret nævnes i »Danske Atlas« (uden Angivelse af Aaret for dets Grundlæggelse) idet Huitfeld mener, at Præstø, »egentlig en Halvøe eller Peninsel, fordm beboet af Præster eller geistlige Ordens Folk«, har sit Navn efter »Monkene af S. Aiiionii Kloster, som her var navnkundigt« (III, 106).
hist paa Skrænt smlgn. Side 144, Linje 19.

121 ad *samme Vej hun kom* Til Skildringen af Rhitras Nattebesøg hos Jørgen har Winther brugt Træk fra Folketroen om Maren og Mareriddet (især: »Som en Egelbul tungt over Brystet det ham laae«). Den nærmeste litterære Kilde for hans Kendskab til Mare-Sagnene er Thiele (»Danmarks Folkesagn« II, 280-282). Thiele fortæller Sagnet om Bondekarlen, der
364

havde en Mare til Kæreste, som fik menneskelig Skikkelse, da han stoppede en Pind i det lille Hul, hvorigennem hun var kommet ind til ham. Da han mange Aar senere i Spøg viste hende Hullet og tog Pinden ud, forsvandt hun igen ud gennem det. I en Note tilføjer Thiele: »Sagnet om Marens Flugt ud igennem Hullet paa Egestolpen synes at staae i Forbindelse med Mephistophele's Replik i Goethes Faust:

»s' ist em Gesetz der Teufel und Gespenster:
Wo sie hineingeschlupft, da mussen sie hinaus.«

Det er disse Linjer Winther benytter. Jørgens Fordriven af Maren ved at nævne Jesu Navn og lade Maanelyset komme ind i Stuen har ingen Hjemmel i Folketroen.